

Chuyện ma No1 (#3)

An Hoang Trung Tuong 2009-04-23 20:03

Page: 1

LƯU Ý: MỌI SAO CHÉP PHẢI GHI RÕ NGUỒN VÀ TÁC GIẢ

(Phần 2 ở đây)

(Phần 1 ở đây)

Ăn xong, Quang Minh bấu, giờ mình đến nhà hát, Quỳnh lòng vòng cà phê cà phung về trước nhà. Quỳnh vâng dạ, lại cảm ơn Quang Minh thêm mấy phát.

Quả Hải Phòng đất chán vật. Quỳnh cuốc bộ sưng căng chả gặp một café đèn màu hợp tạng. Thôi ngủ!

Phố Quang Trung đâm xuyên quảng trường Nhà Hát Lớn Hải Phòng. Lúc xích-lô chở Quỳnh ngang nhà hát, quảng trường tẻ nhạt như thể chưa hề có ca múa nhạc.

Ngôi nhà số 187 chỉ cách quảng trường trăm thước, xây kiểu ống Quảng Đông thời 1920, mái ngói âm dương, ba tầng. Tầng một còn sáng điện đường như là một tiệm kính thuốc đã đóng cửa, tầng hai và ba tối thui.

Con ngách hẹp quăng tám chục phân sâu quăng hai chục thước không cổng không đèn không cửa nách dẫn Quỳnh thẳng vào sân trong. Quỳnh đoán hiểu toàn ngôi nhà vốn thuộc một tay tư bản xoàng gốc Tàu thân Pháp. Sau 1955 hẳn người này bán sới xuôi Nam tránh một cú lộn đời bi tráng, và ngôi nhà dĩ nhiên đã được chính phủ kháng chiến tịch thu chia cho ba chiến binh cách mạng, một trong đó là ông hoặc cha Quang Minh. Con ngách sẽ được chủ mới của tầng một ngăn tạm hồi 1960-1965, khi tình đoàn kết vô sản keo sơn phần nào mòn sờn những giá trị mặc định, để các chủ mới của tầng hai tầng ba khỏi dẫm

qua giường chống nhà ông ta mà lên nhà họ, rồi cuối cùng, con ngách được kiên cố hóa hồi 1975-1980, khi tinh thần tư hữu đội mồ trời dậy bất chấp mọi khát khao đồng bóng.

Quỳnh moi diêm tính tìm cái công tắc, thì ngọn đèn vàng treo tít cao tự dưng bùng sáng. Chắc một bô lão đã bật điện ra khu tắm xí chung đài đêm.

Cầu thang lim dưng đứng đón Quỳnh ngược gác ba. Ngôi nhà này mọi thứ vẻ đều cũ xưa nguyên bản. Những đường chạm gỗ thừa mứa, những con phào trần nặng nề, những nét gạch hoa tỉ mỉ.

Cửa chính và cửa sổ tầng hai thông sân trong đã được xây bịt. Có thể chiến binh tầng hai đã hỏa hồng cho chiến binh tầng một căn gác chiến lợi phẩm. Và Ngài Tầng Một chưa cảm thấy nhu cầu tranh chấp khoảng lan can công cộng với gia đình Ông Tầng Ba, tức Quang Minh.

Gác nhà Quang Minh chỉ gồm mỗi một gian nhưng rộng phết, cỡ chín chục thước vuông, gọn gàng, cổ lỗ, mốc meo. Bụi lờn vờn nghe tanh và khét. Đèn đuốc tù mù và cũng chỉ có mỗi một bóng. Quang Minh rõ là một tên giai đoàng. Không ti-vi, không máy hát, không tranh lịch sách báo, nhạ phèo.

Quỳnh liếc quanh, con sập lớn kê áp tường có nhẽ là chỗ nằm tươm tất nhất của chủ nhà, trên sập có chăn lụa, gối lụa, một quả điều bát, một khay trà tàu, và cả một cây quạt bốn cánh đồng độc đáo, tựa tựa thế này:

[VINTAGE-FAN.JPG]

Giời rất nóng, cây quạt cổ lại quay phe phẩy như chạy bằng dây cót, nhưng do mệt và chán, Quỳnh vẫn quặp chân ngủ luôn, chẳng thèm tắt đèn.

Tỉnh giấc quăng hai giờ sáng, ngóc nhìn chưa thấy Quang Minh về, Quỳnh nổi gai vì cây quạt đồng quay vun vút, còn bóng đèn giữa phòng đã tự tắt.

(Thôi đi chơi phò, mai bớt tiếp)

(@2000)

COMMENTS

[An Hoang Trung Tuong \(2009-04-24 00:39\) #4](#)

Hê yêu

Loạt tùy bút Thiên Đàng Trung Tướng còn vô số bài về dựng chiến như em trích từ Đố Gì Đỏ của Tàu, thậm chí ghê tởm hơn. Sẽ biên tập cho bớt sốc và bớt dần.

Thế hệ của chúng ta là thế. Không chửi thì lặng im chẳng?